

Prescriptor

19/04/15 02:00 - MANUEL CUYÀS

Manuel Cuyàs Gibert

La Marina Llansana em dona un paquet de part d'en Jordi Creus, l'editor de la revista d'història *Sàpiens*. Conté el primer fascicle –que en realitat és un llibre– de la *Història de la humanitat i la llibertat*, que ahir o avui es posa a la venda. “M'ha dit en Jordi que t'ho doni per la teva condició de prescriptor.” “Prescriptor? Què és prescriptor?” “Vol dir que ets d'aquells que quan per exemple parlen positivament d'una obra de teatre fan que les entrades s'exhaureixin.” La Marina està de broma. I en Jordi Creus, si s'ho pensa, també. Si fos cert, els teatres em regalarien cada dia entrades per incentivar-me l'assistència i el comentari favorable, i no és el cas. De totes maneres farem la prova: la *Història de la humanitat i la llibertat*, que tindrà vint fascicles, des del descobriment del foc fins a ara mateix, fa en aquesta primera entrega una pinta excel·lent. Com que els editors han pensat que començar pel descobriment del foc tindria poc ganxo –no sé per què: a mi m'interessen molt el foc i els seus orígens–, han tret primer el fascicle 17, que parla de la Segona Guerra Mundial. Molt ben il·lustrat, molt ben presentat i amb aquella gràcia que tenen els de *Sàpiens* per fer divulgatius, entenedors i “periodístics” els episodis més complicats i per fer que et tornis a interessar pels que et saps de memòria o et penses que et saps de memòria. Si en Jordi Creus no me l'hagués obsequiat a través de l'amable i bella Marina Llansana hauria mossegat igualment la poma prèvia al descobriment del foc i diria el mateix.

Si no em regalen entrades, rebo a casa molts llibres. Sobretot per les proximitats de Sant Jordi. Com que ara tinc temps, em lleigeixo la majoria, i el que em passa és que els que més m'interessen no són ni els afavorits amb un premi ni els que s'enfilen a les llistes dels més venuts i ni tan sols els més literaris. A mi m'ha atret molt la novel·la *El exilio de la Mona Lisa*, de Juan Cal, l'editor del diari *Segre*. El títol és un desastre –i així li ho fet saber perquè és amic– però la història de l'exili humà a la ciutat occitana de Montauban durant la Guerra Civil espanyola i la Segona Mundial és de primera i molt ben documentada. També, les memòries d'en Josep Poca Gaya, *Un capellà gens clerical, un polític poc polític* (Abadia de Montserrat), on un home honest dona algunes claus importants sobre la política recent i ofereix opinió severa sobre Pujol i el seu “cas”. O *Francesc Burniol, el mestre que fou depurat per republicà i catalanista* (Voliana edicions), de Margarita Colomer. Tindran acceptació les meves “prescripcions”? Ja ho voldria